

nale Institutioner, for Forsikringspligt i Lighed med, hvad der foreslaas for Statsinstitutioner.

Naar Udvalget har foreslaaet, at Bestemelsen om, at stærkt lysende Lygter skal afblændes ved Møde med andre kørende eller cyklende, skal udgaa, er det, fordi Udvalget maa anse det for uheldigt overhovedet at tillade stærkt lysende Lygter, og man maa anse det for heldigst, at Justitsministeren ifølge den i § 4, 2det Stykke, givne Bemyndigelse fastsætter saadanne Regler for Lygternes Indretning, at disse kan afgive et for Kørselssikkerheden tilstrækkeligt Lys, men saaledes, at denne Lysstyrke under alle Forhold er tilladt.

Udvalget kan ganske slutte sig til Ministerens Forslag om de strengere Bødestraffe, men maa af Hensyn til Publikums Sikkerhed yderligere kræve, at Køretilladelse for stedse fratages enhver Fører, der har kørt Motorvogn i beruset Tilstand.

Man har dog anset det for rigtigt at give Justitsministeren en Dispensationsret i særlige Tilfælde.

Indenfor Udvalget har alle været enige om ved Hjælp af Motorafgiften at fremskaffe et lignende Beløb til Vejenes Forbedring som det af Ministeren foreslaaede, men da man anser Afgiftens Beregning efter Hestekræfter alene for mindre heldig, har man for Personbilernes Vedkommende foreslaaet en Kombination af H. K. og Vognens Egenvægt, idet man har foreslaaet en Afgift pr. 100 kg Egenvægt med en stigende Skala for H. K. Man har herunder taget særligt Hensyn til de smaa, lette Køretøjer, for hvilke Afgiften vil blive forholdsvis ringe.

Udvalget har overvejet Muligheden af at lægge en Del af Afgiften paa Gummi eller Benzin, men opgav det paa Grund af de Vanskeligheder, der derved vilde opstaa.

For Lastbilernes Vedkommende er Afgiften udelukkende lagt paa Vognens Egenvægt, og man har her skelnet imellem Vogne med Luftgummiringe og med faste Gummiringe og har fastsat en

højere Afgift for disse sidste, fordi deres skadelige Indflydelse paa Vejene er betydelig større, end naar Luftgummiringe anvendes.

Udvalget er paa det rene med, at den Lastbilernes paalagte Afgift vil føles haardere, fordi Afgiften for disse Køretøjer hidtil har været minimal, men af Hensyn til Nødvendigheden af at faa de nu ret haardt medtagne Veje ombygget, saaledes at de i Fremtiden kan bære den stærke Motortrafik, der sikkert vil komme, har man ment det fuldt forsvarligt at gaa til en saadan Forhøjelse af Afgiften som foreslaaet.

Udvalget har ikke anset det af Ministeren foreslaaede Vejraad for paakrævet og mener, at det er mere betryggende og mere retfærdigt at fordele Afgiften til de forskellige Kommuner efter lignende Regler som nu, men da man maa erkende, at Berettigelsen af den foreslaaede Afgift maa være den, at Vejene ombygges saaledes, at de er indrettede til at bære denne Trafik, har man anset det for rigtigst at baandelægge disse Midler fortrinsvis til saadanne Formaal som foreslaaet. Da de Sognekommuner, hvis enkelte Veje er stærkt trafikerede af Automobiles, efter Udvalgets Mening har et berettiget Krav paa at faa Andel i Afgiften, er der optaget en Bestemmelse om, at Amtskommunerne maa tage billigt Hensyn hertil.

Da Udvalget har bragt i Erfaring, at de af Ministeren foreslaaede Afgifter af Udlændinges Køretøjer ligger betydelig over, hvad der opkræves i andre Lande, har Udvalget foreslaaet disse Afgifter nedsat til det halve.

Udvalget har under sit Arbejde modtaget Deputationer fra Amtsradsforeningen, Dansk Automobilklub, De forenede Motorejere, Vognmandsforeningen m. fl., der alle har fremsat deres Krav om Ændringer i Loven om Motorkøretøjer.

Ligeledes har Udvalget modtaget en Mængde skriftlige Henvendelser, hvoraf de vigtigste findes optrykt som Bilag til Betænkningen.